

Момчевъ. Той искалъ да го купи, обаче партизански амбиции се намѣсили и фабриката се отсѣпила на Атанасъ х. Славчевъ. Джорджо Момчевъ си изтеглилъ казанитѣ, продалъ ги за бакъръ, стругътъ продали въ работилницата на 6 полкъ, а полиелеитѣ, които красили кѣошка му, отишли въ църквата св. Марина. Следъ време тази фабрика, която турнала начало на индустриалния животъ въ Търново, която можеше да краси града и да подигне благосъстоянието му, се продаде на военитѣ и днесъ е обърната въ баня. Сждба! Така загина едно хубаво дѣло, а то е хранило по-вече отъ четирестотинъ души на времето си, като не смѣтаме околното население.

Едновременно съ тая фабрика е съществувала и друга една — бирена фабрика току срещу Карагѣозовата, гдето е сега кжщата на бившия учителъ П. Цоковъ. Кой може да повѣрва, че въ Търново, когато нѣмало градини, салони, охолни хора, които да преседяватъ по цѣли вечери предъ вратитѣ на пивницитѣ, ще се яви нѣкой да ангажира време, сили, капитали и рискъ да произвежда бира? А между това имало бирена фабрика. Тази фабрика принадлежала на х. Ангели въ съдружие съ Димитра Карагѣозовъ, Стефанъ Сарафиди и Петъръ Беглекчията. Сочатъ като прислужникъ и майсторъ Гергя Гжбенски отъ колибитѣ Гжбени. Гжбенски работилъ отначало при Карагѣозова и сетне отишелъ при